

Λάβαμε επιστολή απολυμένων εργαζόμενων από τον το ΕΠΕΝΔΥΤΗΣlive. Οι εργαζόμενοι στην επιστολή τους αναφέρουν:

“Αποφασίσαμε να γράψουμε αυτό το κείμενο για να δημοσιοποιήσουμε την κοροϊδία και την εκμετάλλευση που συναντήσαμε δουλεύοντας στα γραφεία της ιστοσελίδας ependitislive.gr για διάστημα ενός περίπου μήνα μέχρι την απόλυσή μας, σε μια ύστατη προσπάθεια να λάβουμε τα δεδουλευμένα μας χρήματα, καθώς και ό,τι άλλο δικαιούμαστε.

Η ιστορία ξεκινάει τέλη Μάιου όταν βλέπουμε αγγελία για web developer σε εταιρία (εκδόσεων;) στην οδό Κατεχάκη 44. Άγνωστοι μεταξύ μας, περνάμε από συνέντευξη με το αφεντικό της εταιρίας, ο οποίος μας συστήνεται ως Μιχάλης Καμβύσης, τέλος Απριλίου, όπου μετά από δοκιμαστικό μιας μέρας, μας ανακοινώνεται ότι ξεκινάμε κανονικά σε ημερήσια 8ωρη βάση. Αντικείμενό της εργασίας μας η κατασκευή ιστοσελίδων στα πλαίσια ενός project ονόματι olibion. Στα γραφεία-χώρο εργασίας απασχολούνταν τότε μία γραμματέας, 4 δημοσιογράφοι, 1 γραφίστας, 4 υπάλληλοι γραφείου-πωλητές, μαζί με εμάς δηλαδή και το αφεντικό, σύνολο 13 άτομα.

Από την πρώτη κιόλας μέρα, ξεκινούν από τον εργοδότη διάφορες πιέσεις να δουλεύουμε πέραν του 8ωρου, το βράδυ στο σπίτι, καθώς και σαββατοκύριακα. Οι απαιτήσεις αυτές αγνοούν επιδεικτικά την προσωπική μας ζωή και τις καθημερινές μας λοιπές υποχρεώσεις.

Περίπου μια εβδομάδα μετά, αρχίζουμε να υποψιαζόμαστε ότι κάτι δεν πάει καλά. Παρατηρούσαμε ότι υποψήφιοι για θέσεις υπαλλήλων γραφείου, καθώς και γραμματείας (η οποία απολύθηκε τις πρώτες μέρες του Μαΐου), ερχόντουσαν, δοκιμάζονταν και έφευγαν. Παράλληλα αντιλαμβανόμαστε ότι το πραγματικό όνομα του εργοδότη δεν είναι Καμβύσης, αλλά Μιχάλης Ανδρουλιδάκης! Ψάχνοντας στο ίντερνετ, αλλά και σε μίνι συζητήσεις με συναδέλφους, διαπιστώνουμε ότι πρόκειται για πρώην μεγαλοεκδότη, με χρέη σε δημόσιο και εργαζόμενους, καθώς και με καταδικαστικές αποφάσεις εναντίον του. Ψάχνοντας ακόμα σε ποιά εταιρία απασχολούμαστε τελικά, αντιλαμβανόμαστε πως εταιρία Επενδυτής δεν

υπάρχει, παρά μόνο μια εταιρία MELABOS FARM με αγροτικά προϊόντα, στο όνομα κάποιας κυρίας Ανδρουλιδάκη. Αυτό εντείνει το κλίμα αβεβαιότητας που νιώθαμε, αφού το ζήτημα της υπογραφής της νόμιμης πρόσληψής μας συνεχώς αναβαλλόταν, παρότι το ζητούσαμε, με την πρόφαση ότι ακόμα είμαστε υπό δοκιμή. Εμείς βέβαια βγάζαμε κανονικά δουλειά για το project σε καθημερινή βάση και με το παραπάνω.

Αποφασίζουμε παρ' όλη αυτή την μπερδεμένη κατάσταση, να συνεχίσουμε τη δουλεία μας κανονικά περιμένοντας στο τέλος του μήνα το συμφωνημένο μισθό μας και την πρόσληψή μας.

Αντί αυτού, στις 22/5 και 23/5 αντίστοιχα, μας ανακοινώνεται (τηλεφωνικά και με sms, email) από τον εργοδότη Καμβύση – Ανδρουλιδάκη, ότι "δε θα συνεχιστεί η συνεργασία μας" και ότι έχει βρει αντικαταστάτες για τις θέσεις μας στην εταιρία. Αξίζει να αναφερθεί ότι πριν από αυτήν την εξέλιξη, είχαν αρχίσει γκρίνιες-προφάσεις που έφτασαν σε σημείο για τον έναν από μας να κατηγορηθεί ως "πολύ ευαίσθητος" όταν με 39 πυρετό έμεινε σπίτι (απ' όπου προσπάθησε να κάνει δουλειά), και κυρίως πως ευθύνεται για την αποχώρηση δύο υπαλλήλων, δήθεν λόγω του ότι συζήτησαν σε συναδελφικό κλίμα για το αδήλωτο καθεστώς εργασίας που επικρατεί στην δουλειά, καθώς "τέτοιες συζητήσεις δεν πρέπει να γίνονται στην εταιρία"…

Στο σκιαγράφημα ενός τέτοιου αφεντικού ταιριάζουν απόλυτα, όπως αποδείχθηκε τελικά, συμπεριφορές επιβολής και χειραγώγησης όπως αυτή που δέχτηκε ο άλλος από μας ως νεαρός εργαζόμενος, στην ανάγκη να κάνει το πρώτο του βήμα και να σταθεί στην αγορά εργασίας , κάτι που λόγω κρίσης είναι δύσκολο από μόνο του και κόβει τα φτερά στους νέους ανυποψίαστους. Το λεκτικό bulling του κ. Ανδρουλιδακη με σχόλια όπως "τι περιμένετε ανειδίκευτος να ακούσετε τι λεφτά θα πάρετε", χρειάζεται περισσότερη απασχόληση στο σπίτι μετά την δουλειά και τα σαββατοκύριακα για να εξελιχθείτε αλλιώς θα αντικατασταθείτε από κάποιον πιο ικανό" δεν είναι κάτι άλλο παρά λεκτική βία που μαθαίνει σε έναν νέο υπάλληλο να σκύβει το κεφάλι και να μην έχει απαιτήσεις. Αποτελεί πραγματικά επιδεξιότητα το ότι καταφέρνει να καλεί δοκιμαστικά εργαζόμενους μιλώντας τους μόνο για τις υποχρεώσεις που θα αναλάβουν χωρίς να αναφέρει ούτε καν την αμοιβή τους και αυτοί να δουλεύουν για εκείνον χωρίς ένσημα και συνήθως απλήρωτοι σε μια επιχείρηση φάντασμα με εργαζόμενους φαντάσματα και παρόλα αυτά απ'ότι φαίνεται να έχει κέρδος.

Όταν λοιπόν, μετά την απόλυσή μας, ρωτήσαμε τον εργοδότη πότε θα μας καταβληθούν οι μισθοί που δικαιούμαστε, η απάντηση αρχικά ήταν ότι θα γίνει στο τέλος του μήνα και όταν ο μήνας τέλειωσε, ότι θα καθυστερήσουν τελικά οι πληρωμές και θα επικοινωνήσει μαζί μας

για να μας πει το πότε. Έκτοτε, αρχικά δεν απαντούσε σε τηλέφωνο και email και αργότερα ενημέρωσε για εκ νέου καθυστέρηση πληρωμής για τέλος Ιουνίου. Επίσης στην αναφορά για καταβολή όλων των νόμιμων αποδοχών (ένσημα, μέρος δώρου πάσχα και χριστουγέννων, υπερωρίες σ/κ) που στερήθηκαμε λόγω της μαύρης εργασίας που μας εξανάγκασε πριν μας απολύσει, η απάντηση ήταν ότι “δεν υπάρχουν αυτά” και ότι θα δεχθούμε όσα δώσει επειδή “είμαστε πολύ μικροί για να του φέρνουμε αντίρρηση”.

Όπως γίνεται εύκολα κατανοητό, έχουμε βρεθεί σε μια δυσχερή θέση, έχοντας εργαστεί κάπου για σχεδόν ένα μήνα, υπολογίζοντας στο μισθό αυτό (καθώς ως άνθρωποι που προσπαθούμε να τα φέρουμε πέρα), δε έχουμε την πολυτέλεια ούτε τον μαζοχισμό να δουλεύουμε τζάμπα και χωρίς ένσημα, και βρεθήκαμε ξεκρέμαστοι και απλήρωτοι, χωρίς καμία διασφάλιση ότι θα λάβουμε όσα δικαιούμαστε.

Είναι συχνό όπως φαίνεται φαινόμενο, εργοδότες να εκμεταλλεύονται την ανάγκη κάποιου/ας να βρει δουλειά για να εξασφαλίσει τα προς το ζην, να χρησιμοποιούν εργαζόμενες/ους για όσο τους χρειάζονται και να τους ξεφορτώνονται απλήρωτους και χωρίς ένσημα, για να ακολουθήσουν κάποιοι/ες άλλοι.

Η αξιοπρέπεια μας ως άνθρωποι και εργαζόμενοι, καθώς και η ευθύνη και αλληλεγγύη απέναντι σε άλλους συναδέλφους/ισσες που θα αντιμετωπίσουν τα ίδια, δεν μας επιτρέπει απλά να προσπεράσουμε ή να σιωπήσουμε μπροστά σε αυτήν την κατάσταση. Ζητάμε να μπει ένα τέλος στην εργοδοτική κοροϊδία και εκμετάλλευση.

Θέλουμε λοιπόν αφενός να ενημερώσουμε δημόσια, για την ανακύκλωση εργαζόμενων και την αδήλωτη εργασία που επικρατεί στον συγκεκριμένο χώρο εργασίας υπό την εργοδοσία του Ανδρουλιδάκη και αφετέρου να καλέσουμε όλους/ες όσους είτε έχουν βρεθεί/βρίσκονται σε παρόμοια κατάσταση είτε θεωρούν απαράδεκτο το να συνεχίζονται τέτοιες συνθήκες δουλειάς, να μην το βάζουν κάτω, να μιλάνε μεταξύ τους για το δίκιο, να αναζητούν συλλογικά τις απαντήσεις απέναντι σε κάθε εκμετάλλευση.

Καλούμε επίσης, να στηρίξουν τη διεκδίκησή των δεδουλευμένων μας και κάθε άλλης νόμιμης παροχής (ασφάλιση/υπερωρίες/δώρα) δικαιούμαστε, γιατί είναι άλλος ένας αγώνας όλων μας για όλους μας.

Α.Κ. και Γιώργος Λ. “